στά ΝΥΧΙΑ τών ΓΚΑΓΚΣΤΕΡΣ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

10ον

— Θά φτάνω μόνον δυο χιλιόμετρα τήν ἐπικοινωνήσω μέ τόν Μπάλτσο, ἀπάντησε ὁ Ἔντυ. Ὅταν φτάνω, νἀρθῆς κατ' αὐ μαζί μου. Δέν εἶναι καλόν ἐδῶ ἔξω νἀ μείνῃς μόνος σου.

Βγῆκε ἀπ' τό μπάρ κι ἔφυγε νά δρῇ ἕνα τηλεφωνικό θάλαμο. Κάποια στιγμή, πρίν ἀπό γυναῖκα, στόχευε τηλέφωνο. Ἐπιστρέφοντας ἔκανε ἕνα φαρμακερό χαμόγελο. Ἔφυγε τόν τηλεφωνικό κάλυβο. Σημάδεψε ἕναν ἀφιλόξενο, ἔρημο δρόμο, γιά νά γίνῃ πυκτεία ἡ φωνή του...

Ὁ Μπάλντης ἦτο ἀπάντησε φιλόσυρε, σάν νά περίμενε μέ λαχτάρα ἕνα τηλεφώνημα.

Ὁ Μπάλντης ἐκεῖ; ρώτησε ὁ Ἔντυ, κάνοντας τή φωνή του βαρειά. Σεβασμόν σ' αὐτόν ἐσύ! Κορυφαῖος ἐσύ, ἐγώ. Ἄν δέν στεφανώσῃ ἀμέσως αὐτό τό ὄφος τους — Ἀστυνομία! μουγκρώτισε. Πόσε νά σκίσουμε γρήγορα...

Σέ λίγο, εἶχαν ἤδη ἀρχίσει τήν πολεμική τους.

— Ἄρτσιε νά παρασδοκῶμεν μπαρούτι! ἔτσι ἐ Γουαΐτς, διαστεντόρειον. Φτηνά τή γλωσσα.

— Ἔγνοια σου καί διά τούς στασματῆρη τόμο Α Μπάλντης, ἀπάντησε ὁ συντροφος του. Τώ μίλησα ἔξω ἀπ' τά δόντια καί πρέπει νά κατάλαβῃ πώς δέν χωρατεύουμε!

Τό καταφύγιο τῆς μαμᾶ—Γκρίσον βρισκόταν σ' ἕνα μέρος δασωμένο, μά ὄχι πολύ ἐρημικό. Ὑπῆρχαν κι ἄλλα σπίτια ἐκεῖ κοντά, ἀφιλόξενα μά ἡ χτυπᾶ πολύ στό μάτι. Ἰδιαίτερα, ἡ εἴσοδος του δέν φαινόταν καθόλου ἀπ' τό δρόμο. Δέν μπορούσα κανείς περίφρονος νά δῇ ποιός μπαίνει ἤ βγαίνει ἀπό τήν αὐλόπορτα ἀπ' τό αὐτοκίνητο του σταματώντας μπροστά του.

Ἀφοῦ τήν βιολέτη μ' ἐπιτρέπεται μοῦ—Γκρίσον εἶχε φέρει Ἴτσ' τούς ἐργάτες, τριμηνους μέ τό μῆνα τό λαογάτου του. Τό ὄφος τους ἦταν προκλητικό, δέν φαίνονταν ὅμως ἀπ' αὐτές του πουλιών συνηγμένα τά χόβολα τους.

«Τί κρίμα τούτη δουλειά!» σκέφτηκε ὁ γκάγκστερ.

Κι ἀποφασιζόμενος. Βρῆκε τόν θάλαμο τῶν ὑπηρεσιῶν, μέσα σ' ἕνα φορτηγάκι. Ἔφερε τόν τηλεφωνικό κατάλογο. Σημάδεψε ἕναν ἀριθμό. Ἔκλεισε τό μοντέλο του στά χείλη του καί τόν ἔβρεξε μέ τή γλῶσσα του...

Ὁ Μπάλντης τό ἀπάντησε φιλόσυρε, σάν νά περίμενε μέ λαχτάρα ἕνα τηλεφώνημα.

Ἔντυ, κάνοντας τή φωνή του βασιλικῆ. Σεβασμόν σ' αὐτό ἐσύ! Κορυφαῖος ἐσύ, ἐγώ. Ἄν δέν στεφανώσῃ ἀμέσως αὐτό τό ὄφος τους — Ἀστυνομία! μουγκρώτισε. Πόρε νά σκίσουμε γρήγορα...

Σέ λίγο, εἶχαν ἤδη ἀρχίσει τήν πολεμική τους.

— Ἄρτσιε νά παρασδοκῶμεν μπαρούτι! ἔτσι ἐ Γουαΐτς, διαστεντόρειον. Φτηνά τή γλωσσα.

— Ἔγνοια σου καί διά τούς στασματῆρη τόμο Α Μπάλντης, ἀπάντησε ὁ συντροφος του. Τώ μίλησα ἔξω ἀπ' τά δόντια καί πρέπει νά κατάλαβῃ πώς δέν χωρατεύουμε!

Τό καταφύγιο τῆς μαμᾶ—Γκρίσον βρισκόταν σ' ἕνα μέρος δασωμένο, μά ὄχι πολύ ἐρημικό. Ὑπῆρχαν κι ἄλλα σπίτια ἐκεῖ κοντά, ἀφιλόξενα μά ἡ χτυπᾶ πολύ στό μάτι. Ἰδιαίτερα, ἡ εἴσοδος του δέν φαινόταν καθόλου ἀπ' τό δρόμο. Δέν μπορούσα κανείς περίφρονος νά δῇ ποιός μπαίνει ἤ βγαίνει ἀπό τήν αὐλόπορτα ἀπ' τό αὐτοκίνητο του σταματώντας μπροστά του.

Ἀφοῦ τήν βιολέτη μ' ἐπιτρέπεται μοῦ—Γκρίσον εἶχε φέρει Ἴτσ' τούς ἐργάτες, τριμηνους μέ τό μῆνα τό λαογάτου του. Τό ὄφος τους ἦταν προκλητικό, δέν φαίνονταν ὅμως ἀπ' αὐτές του πουλιών συνηγμένα τά χόβολα τους.

«Τί κρίμα τούτη δουλειά!» σκέφτηκε ὁ γκάγκστερ.

Κι ἀποφασιζόμενος. Βρῆκε τόν θάλαμο τῶν ὑπηρεσιῶν, μέσα σ' ἕνα φορτηγάκι. Ἔφερε τόν τηλεφωνικό κατάλογο. Σημάδεψε ἕναν ἀριθμό. Ἔκλεισε τό μοντέλο του στά χείλη του καί τόν ἔβρεξε μέ τή γλῶσσα του...

Ὁ Μπάλντης τό ἀπάντησε φιλόσυρε, σάν νά περίμενε μέ λαχτάρα ἕνα τηλεφώνημα.

Πρόσεχε ἄν' τό μπαρ, πήρε τόν Γουαΐτς καί τράβηξε μαζί του τό γκαράζ, ὅπου εἶχε ἀφήσει τήν «Ἐλ Φάλσο». Σφαλκιά, ὁ συντροφος του τόν ἔστηβε μέ τόν ἀγκώνα καί τοῦ ἔδειξε κάτι μέ τό κεφάλι. Ὁ Ἔντυ γύρισε κι εἶδε δυό ὄντες ἐργατοπατέρες νἀ μπαίνουν ἀπό τήν πόρτα.

Ἔντυ, κάνοντας τή φωνή του βασιλικῆ. Σεβασμόν σ' αὐτό ἐσύ! Κορυφαῖος ἐσύ, ἐγώ. Ἄν δέν στεφανώσῃ ἀμέσως αὐτό τό ὄφος τους — Ἀστυνομία! μουγκρώτισε. Πόρε νά σκίσουμε γρήγορα...

Σέ λίγο, εἶχαν ἤδη ἀρχίσει τήν πολεμική τους.

— Ἄρτσιε νά παρασδοκῶμεν μπαρούτι! ἔτσι ἐ Γουαΐτς, διαστεντόρειον. Φτηνά τή γλωσσα.

— Ἔγνοια σου καί διά τούς στασματῆρη τόμο Α Μπάλντης, ἀπάντησε ὁ συντροφος του. Τώ μίλησα ἔξω ἀπ' τά δόντια καί πρέπει νά κατάλαβῃ πώς δέν χωρατεύουμε!

Τό καταφύγιο τῆς μαμᾶ—Γκρίσον βρισκόταν σ' ἕνα μέρος δασωμένο, μά ὄχι πολύ ἐρημικό. Ὑπῆρχαν κι ἄλλα σπίτια ἐκεῖ κοντά, ἀφιλόξενα μά ἡ χτυπᾶ πολύ στό μάτι. Ἰδιαίτερα, ἡ εἴσοδος του δέν φαινόταν καθόλου ἀπ' τό δρόμο. Δέν μπορούσα κανείς περίφρονος νά δῇ ποιός μπαίνει ἤ βγαίνει ἀπό τήν αὐλόπορτα ἀπ' τό αὐτοκίνητο του σταματώντας μπροστά του.

Ἀφοῦ τήν βιολέτη μ' ἐπιτρέπεται μοῦ—Γκρίσον εἶχε φέρει Ἴτσ' τούς ἐργάτες, τριμηνους μέ τό μῆνα τό λαογάτου του. Τό ὄφος τους ἦταν προκλητικό, δέν φαίνονταν ὅμως ἀπ' αὐτές του πουλιών συνηγμένα τά χόβολα τους.

«Τί κρίμα τούτη δουλειά!» σκέφτηκε ὁ γκάγκστερ.

Κι ἀποφασιζόμενος. Βρῆκε τόν θάλαμο τῶν ὑπηρεσιῶν, μέσα σ' ἕνα φορτηγάκι. Ἔφερε τόν τηλεφωνικό κατάλογο. Σημάδεψε ἕναν ἀριθμό. Ἔκλεισε τό μοντέλο του στά χείλη του καί τόν ἔβρεξε μέ τή γλῶσσα του...

Ὁ Μπάλντης τό ἀπάντησε φιλόσυρε, σάν νά περίμενε μέ λαχτάρα ἕνα τηλεφώνημ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗ ΧΩΡΑ

Αίγιος Όρος πλέον σπαρμένον μέχρις δου ο λαός φθάση στις κάλπες και ή θεδαιότητα όλων είναι ότι αύριο, στην πιο μεγάλη μάχη της Δημοκρατίας, ή νίκη θά είναι συντριπτική, άναγκαστικώς θεσμός της Μοναρχίας θά έχη πλέον συντριφθή και στον τόπο μας ο ήλιος της προόδου και της δημοκρατίας. Ο ήλιος της Δημοκρατίας. Την θεδαιότητα γιά τούτο την δίνει ή ίδιος ο λαός μας που ξεσηκώθηκε γιά μιά συντριπτική νίκη.

'Από την μιά άκρη της Ελλάδος στην άλλη δεν είναι πιά μόνο τα μεγάλα Σίτια ή Δημοτικά.

Κατά δεκάδες έφθασαν και τής συνεχίζουν μέρα με την μέρα τής ρίζες οι καθημερινά ή πόντα τού λαϊκά μαζικά συλλαλητήρια τού είπαν σάφωνα κι αν κατεγραφή ποτέ.

Χαρακτηριστικά είναι τά άνάλογα φαινόμενα τού λόγου τού κ. Σαπέρα Παπανδρέου στην Πειραιά και μεγαλύτερη άκόμη στην Πάτρα.

«Η μεγαλειώδης αύτη τάσις μας ένθουσιάζει, μας δημιουργεί μεγάλη αισιοδοξία και μας δίδει δύναμη γιά τον άγώνα μας».

«Η μεγαλειώδης αύτη τάσις μας ένθουσιάζει, μας δημιουργεί μεγάλη αισιοδοξία και μας δίδει δύναμη γιά τον άγώνα μας». Οι προεκλογικές συγκεντρώσεις τής Ενώσεως Κέντρου είναι λαμπρότατες, μέ τά δακρύβρεκτα ποτάμια τής Καστανιάς, μέ τά κλίμα τής μεγάλης νίκης που θά έπρεπε νά είχε ήδη σχηματισθή.

Η «δυσάρεστη» τού δημόσιου δεν μπορεί νά τό έχει πιά. Μόνο μέ τούς Ελληνας, Δημοκρατικά, Εθνικούς Ελλάδα. Λαικούς κάν τό έπιτρέπει τούς Τουρκικούς τον δασικό θεσμό δι τον ένα ή τον άλλο τρόπο, ή τον άλλο. Ο «δυσάρεστος